

трибуна АРСЕНАЛ

Приемник на в. "Заводска трибуна"
Издание на "Арсенал" АД

на стр. 2

Ветерани:
Часовникарят Косьо

18 юли 2014 г. • година IV • брой 84

Акценти

ЕДНА СИЛНА ВОЕННА ИНДУСТРИЯ И СИЛНА ДЪРЖАВА НОСЯТ МИР

До този извод стигнаха по време на проведените разговори Изпълнителният директор на търговското дружество „Арсенал 2000“ АД Христо Ибушев и първият дипломат

на Република Израел Шаул Камиса Раз. Посланикът на Израел посети „Арсенал“ по своя инициатива. По-късно разговорът и с кмета на града Галина Стоянова.

В оръжейницата посланик Раз бе силно впечатлен, както от мащабите на фирмата, така и от широката гама на продукцията, иновативните технологии и гражданското производство.

На тази първа наша официална съвместна среща бях приятно изненадан, че посланик Раз е запознат с продукцията на „Арсенал“, заяви за „Трибуна Арсенал“ Христо Ибушев, домакин на срещата във фирмата.

Продължава на стр. 3

ВЪВЕЖДАТ ОБУЧЕНИЕ ЧРЕЗ РАБОТА В ПРОФЕСИОНАЛНОТО ОБРАЗОВАНИЕ

В последните седмици от предсрочно приключващия мандат на 42-то Народно събрание депутатите решиха, че професионално образование може да се осъществява и по пътя на обучение чрез работа.

Това стана с приемане на второ четене на текстовете от промени в Закона за професионалното образование и обучение.

Обучението чрез работа или, както е известно на Запад - дуално обучение, е форма на партньорство между професионално училище, професионална гимназия, професионален колеж или център за професионално обучение и един или няколко работодатели, която включва практическо обучение в реална работна среда и обучение в професионално училище, професионална гимназия, професионален колеж или център за професионално обучение.

В професионалните гимназии и професионалните училища обучението чрез работа се организира в XI и XII клас за ученици, които са навършили 16 години, са записали депутатите в приетите промени. Професионални знания, умения и компетентности могат да се

придобият и чрез неформално обучение и самостоятелно учене. Въвежда се кредитната система в професионалното образование.

Кредити могат да се натрупват с цел придобиване на професионална квалификация по професия и или да се прехвърлят за придобиване на професионална квалификация по друга професия от същото професионално направление, пише още в приетите текстове.

Как точно ще става присъждането на тези кредити и техния трансфер, ще решава министърът на образованието, като за целта ще се подготви и специална наредба.

Сред записаните промени на второ четене в Закона за професионалното образование и обучение депутатите приеха и текст за защитените от държавата професии на областно ниво - нещо, за което бизнесът по места настоява от години. Списъкът със защитените от държавата професии, както и критериите за определянето им, ще се приемат с акт на Министерския съвет. Списъкът ще се актуализира ежегодно до края на месец октомври на съответната година.

Продължава на стр. 3

ОЩЕ ВРЕМЕ ЗА ПРОФИЛАКТИЧНИТЕ ПРЕГЛЕДИ ЗА РАК

До 21-ви октомври се удължава срокът за безплатните профилактични прегледи за откриване на рак на маточната шийка и млечната жлеза при жените и колоректален карцином при мъжете. Прегледите са по спечелен проект „Спри и се прегледай“ на ОП „Развитие на човешките ресурси“.

Проектът е с продължителност 55 месеца. Целта му е подобряване на трудоспособността и оптимизиране на здравните и социални разходи чрез ранна превенция на раковите заболявания и съпоставящото им лечение. Именно тези 3 вида злокачествен рак в последните години са с тревожен ръст и сред българите и то в трудоспособна възраст.

Желаещите граждани да се възползват от тази скрининг-програма могат да се обръщат за подробности и насочване към личните си лекари. 9 хиляди са разпрътените от началото на годината до момента покани за явяване на такъв вид преглед към гражданите от областта, до момента интересът към тях е минимален. Едва 680 са тези, които са се възползвали. В същото време средно годишно в България се откриват 3 хиляди нови случая на болни от рак на гърдата.

Като 16,4% е смъртността от това заболяване за всички новооткрити случаи, по данни от миналата година. При ранно откриване, вследствие на превенция, е възможно 100% лечението на това иначе коварно заболяване, категорични са лекарите-мамалози от района.

„Трибуна Арсенал“

В БРОЯ ЧЕТЕТЕ:

на стр. 5 Арсеналска гордост:

Историкът Пенчо Пенчев

на стр. 6 - 7

Срещи:

Наталия Кобилкина:

Любовта е цястие и светлина

Деца играят вън!

Обновената пързалка в двора ДГ „Буратино“ в „Арсенал“ - поредна придобивка от съвместното партньорство на колектива на забавачницата и ръководството на фирмата.

Още по темата на стр. 4

ЗАРАБОТИ ЦЕНТЪР ЗА КАРИЕРНО РАЗВИТИЕ

В Казанлък заработи център за кариерно развитие. Той е част от проекта „Повишаване на обществената нетърпимост към неформалната икономика при трудовоправните и осигурителните отношения и превантивни действия за ограничаването ѝ“, изпълняван по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“.

Целта на проекта е превенция и ограничаване на проявите на сивата икономика в тази област чрез различни форми на въздействие върху пазара на труда.

Центърът в Казанлък е позициониран на територията на казанлъшкия офис на БТПП - Българска търговско-промишлена палата, и се намира в ДК „Арсенал“, северен вход, партерен етаж. Той ще предлага възможност за кариерно ориентиране и изстраване, както и за професионална реализация на заетите лица. Към него вече работи и специален кариерен консултант в лицето на Павлина Чорбаджийска.

Сред ангажиментите на кариерния консултант е ежедневно да проучва наличните свободни позиции, обявени от фирмите, като следи не само обявите и публикациите във фирмените сайтове, но и директно се свързва със самите работодатели и проучва кариерни възможности, предлагани от съответния работодател. Желаящите да сменят работата си могат да търсят за помощ и съдействието кариерния консултант, който пък от своя страна консултира заетите лица, които търсят възможности за кариерно изстраване, като ги ориентира за наличните свободни позиции, съдейства им при подготовката на CV, мотивационно писмо, поведение при интервю, дрескод и др.

Продължава на стр. 4

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редколегия: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Венко Юнаков. Със съдействието на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ АД.

АРСЕНАЛСКИ ЧАСОВНИКАР МЕРИ ВРЕМЕТО В ДОБРО

Сигурно, защото ляга и става със самочувствието на човек, който може да спира и пуска стрелките на часовниците, вече 27 години пенсионер, Коста Киров не се предава на времето – усмивката му е по младежки ведра, смехът – звучен и почти непрекъснат, погледът – игрив. Един от кадрите на казанлъшкия механотехникум от времето, когато той е всепризната школа за средни техници, бившият конструктор постъпил с конкурс в Конструктивно-технологичния отдел на Завод 2, преминал през усвояването на десетки изделия – близо 40 от които само в Завод 3, където се пенсионира преди 27 години, Коста Киров като че ли не си спомня за нито една кой знае каква трудност в арсеналската си работа. Защото всяка трудност той приемал като нещо нормално. Още в 130-и цех на Завод 2, в началото на 60-те години на миналия век, конструкторът се научил да върши всичко. Така станал един от ония оръжейници, през чиито ръце минава усвояването на 23-метровия патрон в Завод 2 и РПГ-то в Завод 3. На „ти“ е и с конструкцията на ракетите против градушки, дело на „Арсенал“ – нищо, че днес борба с градушките на практика няма.

Човешките радости и болки, обаче, а не – конструкторските и технологични проблеми, са онова, което Костадин е запомнил най-ясно измежду криволиците на арсеналското си житие-битие. Спасяването на колежа от железните лапи на метална преса, предотвратяването на инцидент със здравето на десетки колежки, много от които – бременни, са онова, на което Костадин Киров се радва, че се е случило. Помощта от човек за човека, заедното преживяване на нуждите от помощ и подкрепа за колега, радостите от десетките празненства по Нова година, 8-и март, екскурзиите в Германия, Полша, Унгария, трите пъти посещения в СССР... са нещото, което и сега топли спомените. „Сега е чудо!“ изумява се Бай Коста относно хаоса, злобата, завистта и алчността на днешния ден.

„Тогава хората бяха други!“

Това е безкомпромисната оценка на времето в думите на един човек, който най-добре знае как се мери движението на стрелките. Всъщност, стрелки все по-малко има в новите часовници.... „Повечето хора идват за смяна на електронните батерии“, смее се Коста Киров и показва купчина батерийки, които днес измерват минутите за онези, които все още носят часовници на лявата ръка и се будят сутрин с будилник, а не с мелодите на джи-ес-ема. Сред натрупаните наоколо мини зъбни колелца, извадени от стари часовници стъклъца, метални обкови, подарените

му от клиенти стенни кутии с махала и луксозни съветски кристални поставки, пластмасови детски къщички с извадени механизми, поставки с птиченца, малки отверт-

грешни. Макар че Киров знае: който не работи, само той не греша. А грешките са по-малко, когато текат обсъждания с колеги и решенията са общи. Особено, когато нещата са спешни,

ките механизми. После Костадин почнал да се справя и сам, въкъщи. Когато през 1998-ма случайно минал покрай затворената будка, от която навремето спускали бариера по улицата пред Пенсионерския клуб, Киров спонтанно решил, че това е неговото място под слънцето. Веднага отишъл в общинските служби, които отговаряли за това имотче, уредил нещата, бил учудващо редовен с вноските за наема, които плащал винаги преждевременно, спечелил доверието. И така – вече 16 години. Мястото пред клуба се оказало не просто удобно за набирането на клиентела и работен терен. Тясна будка, в която зима има място дори за пещица, не престава да спира всякакви хора – за сладка приказка, за „Добър ден!“, за усмивки. Тук не престават да минават стари приятели, бивши арсеналски колеги, достолепни дами на възраст с още весели очи, шапки с периферии и червило на усни. Костадин Киров посреща всички със спокойна усмивка. Радостта от живота личи и от заделеното в павилиончето местенце за цветя в саксия. „Обичам цветята!“, казва майсторът. Обича му прелива и към семейството – сина на брата – племенника, внуците. Времето с тях отмерва същинската му радост.

Дошъл от „селото на Станюков“ – Шаново, завършил казанлъшката гимназия, после Костадин изкарал и т. нар. „Сменен техникум“ – обучение на средни техници на място, направо в „Арсенал“. Имало и такава

редят първите впечатления от чудото „шведска маса“, видяно за пръв път в Германия през 70-те на 20-и век; донесената чак от Москва бензинова помпа за наляване на домашната градинка /„защото тук нямаше...“/; 14-часовият маратон в унгарския Луна парк /! – „Такива добри неща трябва да се правят, за да радват децата!“...

В тиктакането на днешния ден Костадин Киров, обаче, се чуди не толкова на доброто, което очите му виждат, а на повсеместното зло. Затова той прави всеки ден малките си свои добрини: новата батерийка за китайския часовник, ремонта на гривната против високо кръвно на обичлива пенсионерка, усмивката, смеха за приятел, надникнал през прозорчето на будката. На тръгване ми подарява ксерокопия на портретите на Ботев и Левски. Има си в повече. Портретите на възрожденските революционери от Калофер и Карлово висят между всевъзможните часовници по отрупаната в парчета от времето стена на малкото павилионче. Висят не случайно. Майсторът на стрелките си има мечта: да запечата времето назад с колекция портрети на българските патриоти – като сбирката на оня арсеналец от Дърводелната на Завод 3, който някога подредил на работното си място образите на най-видните българи от всички времена.

Познавач на събираществото на мед, стопанин на отлични домашни кошери, Костадин Киров събира и раздава малките дневни

Вече 15 години поред, с точността на часовник, арсеналският пенсионер Костадин Киров всяка работна сутрин отваря малката будка пред казанлъшкия пенсионерски клуб, приютила на два квадратни метра необхватния свят на Времето. Времето, където – смъдрено в стари дървени кутии за ламаринени будилници, където – спряло в заглъхнала кукувична песен иззад лакираните дъски на стенни часовници, където – пеещо зад шарените пластмасови стенички на детски къщички със стрелки, е тайнството на този свой за Бай Коста – свят, в който се провижда само с увеличителното стъкло на лупата и който се управлява единствено с фините остриета на тънките инструменти в майсторските пръсти на един арсеналски конструктор.

ки, ключове за развиване, самоделни мини пресички и устройства за размагнетизиране, изработени от приятели, арсеналският пенсионер се чувства сигурен в своя свят на времето. Точно толкова сигурен, както преди в „Арсенал“, когато също обичал да си свършва работата предимно сам, но когато се налагали консултации с колеги и работа в екип, никога не е имал проблем нито с оръжейниците от всички нива на йерархията в комбината, нито с клиентите от други предприятия, от които доставяли материали и оборудване. И с настройчиците, и с началниците на цехове проблеми нямало, точно обратното. Контактите със Завод 6 били безпо-

колко често ставало в „Арсенал“. Понякога Бай Коста прилагал и малки хитрости в интерес на арсеналските дела, защото думата „Арсенал“ и „оръжейно производство“ действали като „Сезам, отвори се!“. Именно с марката „Арсенал“ напред в годините на повсеместния дефицит Бай Коста се сдобил и с безценните кутийки за барут от Карнобат, и с пластмасовите бидони от Троян...

В часовникарството го посветил колега-арсеналец

Приятел от Завод 5 е човекът, който открил Костадин Киров за часовникарството. Първо го викнал у тях след работа, да види как става всичко, заедно ремонтирали мал-

нещо в казанлъшката оръжейница: учителите идвали да преподават на работниците след смените. Сутрин се работи, след обяд се учи. Или – обратното.

В арсеналската памет на майстора на часовници с усмивка стоят личните му докосвания до неговите си чудеса: гордостта от някогашните мащаби на производството, от износа на продукция по целия свят, даже в далечни страни като Индия и Йемен. В паметта се

човешки добрини като печела в кошер. Знае, че медът се събира бавно, но също знае, че пчела от студ не умира, живее от топлината на другите, които я обграждат отвсякъде с топлината на крилцето до теб. А вкусът на меда, натрупан с упорството на ежедневие, винаги устоява на годините. Независимо дали мерим времето в стрелки или електронни батерии.

Диана Рамналиева

СИЛНА ВОЕННА ИНДУСТРИЯ И СИЛНА ДЪРЖАВА НОСЯТ МИР

Основната цел на срещата, иницирана от първия дипломат на държавата Израел у нас, е била търсене на възможности за общо сътрудничество и контакти с „Арсенал“ на фирми от израелската отбранителна индустрия.

За нас беше чест и посланик Камиса Раз бе приятно изненадан от това, че на практика „Арсенал“ отдавна работи и си партнира с водещи израелски фирми от отбранителната индустрия. Срещаме се с колежите по различни изложения, обменяме информация. Израел е много иновативна държава и в този смисъл възможностите за сътрудничество между нас и тях са наистина интересни, каза още Изпълнителният директор на „Арсенал 2000“.

Една от целите на разговора на посланик Шаул Камиса Раз в „Арсенал“ е била търсене на възможности за въвеждането на иновативните продукти на израелската отбранителна индустрия в продуктовата гама на „Арсенал“ по отношение и на гражданските производства.

Дипломатът бе силно впечатлен от гражданското производство на казанлъшката оръжейница, което намира добър прием в различни сфери. Той искрено бе удивен от видяното в „Арсенал“ и като размери, и като технологични възможности,

и като продуктова гама и позициониране на различни

Това безспорно е признание за „Арсенал“ за това, което правите - една от арсеналските гордост

пазари. „Дипломатът видя, че сме три крачки напред“, заяви още Христо Ибушев.

По време на разговора с Изпълнителния директор на търговското дружество посланик Камиса Раз е изразил готовност да съдейства за обмен на техническа информация за различни иновативни продукти в сферата на гражданското производство и не само, разработвани в Израел, с цел да сме си взаимно полезни.

в им, защото Израел е високо иновативна страна, с високо иновативна отбранителна индустрия, с много добре развити продажби в цял свят, заяви още Ибушев. Според него: „Можем заедно да участваме в различни представления, в съвместни разработки. Ние вече работим доста успешно с израелски фирми в тази посока“ - допълни той. Като една възможна ниша в тази посока Христо Ибушев посочи и размяна на различни компо-

ненти, развойна дейност и съвместни разработки на пазари. Фактът, че ние имаме и руски, и натовски стандарти на изделията, а те нямат руски, е респектиращ факт и дава основание за твърде добра перспектива за партньорство с нас, допълни Христо Ибушев.

По време на разговора са дискутирани и начините, по които държавата подпомага отбранителната индустрия, както и начините, по които това прави израелската държава.

Постигнахме общо съгласие в тезата, че една силна отбранителна индустрия е гаранция за силна държава. Това, което прави израелската страна и активността в тази посока на нейните дипломати по света, е впечатляващо похвално. За наше съжаление, тази добра практика допреди години сега е прекъсната в България и е доста трудно. Държавата ни не ни е отказвала помощ, но, нямайки тези съществували допреди години структури, които бяха добронамерени към отбранителната индустрия, няма как сега усилията да са толкова ефективни, каза за „Трибуна Арсенал“ Христо Ибушев. Той изрази съжаление, че „въпреки 100% експортност на продукцията от отбранителната индустрия, което на практика означа-

ва реални пари в държавната хазна, все още има чиновници и политици на много отговорни постове, които имат негативно мнение за отбранителната индустрия, а не бива“.

Една силно развита отбранителна индустрия, една могъща армия, добре въоръжена, добре обучена, са равностойни на силна държава, което пък е гаранция за мир“, е тезата на Изпълнителния директор на „Арсенал 2000“.

Н. Пр. посланик Шаул Камиса Раз силно се е впечатлил от поговорката, „Ако искаш мир, готви се за война“.

Убеден съм, че след визитата на първия дипломат на Израел в „Арсенал“ комуникацията между нас и израелските ни партньори, и в негово лице, може да стане още по-ползотворна, а намеренията ни могат да придобият конкретни измерения, обобщи разговора Христо Ибушев.

От „Арсенал“ израелският дипломат си тръгна с фирмено вино и фирмени сувенири.

Книга с лаконичното заглавие: „Нацията новатор“ - или история на израелското икономическо чудо, е подаръкът на посланик Камиса Раз за Изпълнителния директор на „Арсенал 2000“.

Деляна Бобева

ВЪВЕЖДАТ ОБУЧЕНИЕ ЧРЕЗ РАБОТА...

Продължение от стр. 1

Приетите текстове на второ четене на практика връщат голяма част от добрите традиции в професионалното образование от преди 25-30 години, които новите времена затриха и печалните резултати от това бизнесът и индустрията ни отдавна усещат на гърба си. За приетите промени работодателските организации настояват от години. Ремонтираният Закон за професионалното образование и обучение, предвид своята фундаменталност, бе обект и на специална дискусия и в Националния съвет за тристранно партньорство, на ниво синдикати, работодателски организации и законотворци.

С приетите текстове предстои сериозно предизвикателство пред професионалните училища и техните ръковод-

ства, които трябва да са гъвкави и приемчиви в търсенето на добра практическа база за обучение и реализация на техните ученици, което пък от своя страна ги изважда директно в конкурентна среда.

Дуалното образование в професионалните училища, каквото на практика се въвежда и у нас с приетите текстове в закона, е отдавна проверена и успешно работеща формула в редица европейски държави. Доброто дуално образование на практика замества в голяма степен обучението в колежи и подготвя качествени специалисти, готови да започнат ефективно работа по заводи, веднага след края на обучението си.

Добри законови промени, които българското образование и българският бизнес трябва да превърнат в действително работеща и ползотворна реалност. В противен случай ще имаме още един добър, но неработещ закон.

Деляна Бобева

Кариери

АРСЕНАЛ ОБЯВИ СТИПЕНДИАНТСКА ПРОГРАМА

Започна набирането на кандидати за стипендианти на „Арсенал“, които след завършването на висшето си образование ще имат осигурено работно място в оръжейницата и 5-годишен трудов договор за работа по специалността.

Стипендиантската програма е част от политиката на фирмата за социална ангажираност и подкрепа и шанс за младите кадри на фирмата.

За стипендианти на „Арсенал“ могат да кандидатстват всички, завършващи средното си образование ученици от казанлъшките училища, без значение на профила им. Единственото условие към бъдещите стипендианти е те да продължат обучението си в Пловдивския технически университет, който е част от ТУ – София, във факултета „Машиностроене и уредостроене“, специалност „Стрелково оръжие и боеприпаси“.

За периода на обучението си във висшето училище „Арсенал“ ще изплаща месечни стипендии на студентите и ще поема техните семестриални такси. Жестът на фирмата е значително перо за бюджета на всяко семейство със студент.

Молби на желаещите да кандидатстват в стипендиантската програма на „Арсенал“ се приемат всеки делничен ден.

Повече информация за програмата и по други въпроси, относящи се за обучението в Техническия университет, можете да получите на следните телефони: 0889 632 071, 0889 310 500 и 0431/631 33.

Координатор на стажантската програма е Станислав Ненов – зам.-директор по специални въпроси на „Арсенал“.

...КАРИЕРНО РАЗВИТИЕ *Продължение от стр. 1*

Сред ангажиментите на консултанта е и поддръжката на локални бази данни за работодатели, предлагачи свободни позиции и за специалисти, интересувачи се от възможности да заемат подобни позиции.

Информация за предлагани позиции от работодатели и за кандидати, търсещи кариерно израстване може да се намери в създадената по проекта електронна платформа Виртуалната Социална Академия www.vsa.bcci.bg, в модул „Кариерно развитие“.

При интерес към тази услуга работодателите и кандидатите могат да се обръщат към създадения вече в Казанлък Център за кариерно развитие.

„Трибуна Арсенал“

**ЛЕТЕН КУРС ЗА УЧЕНИЦИ
ОТ МЕХАНОТО**

Летен курс специално за учениците на ПГ „Иван Хаджиенов“ е подготвила ПГ-фирмата „Давид Холдинг“ в Казанлък. Той е част от общите инициативи между училището и местния бизнес, с цел мотивация на младите хора да развият себе си и своите заложби. Паралелно с това продължава подготовката на младежите от Професионална гимназия „Иван Хаджиенов“ за лятна практика в германския град Дрезден.

Новата възможност за учениците става реалност благодарение на европейския проект „Компютърно проектиране на технологии в машиностроенето“, финансиран с 43 000€ от програма „Леонардо“-Мобилност.

В Дрезден, за където предстои да заминат съвсем скоро, в продължение на 20 дни казанлъшките младежи ще наблюдават и усвояват евро-

пейските постижения и стандарти в областта на компютърното проектиране и работата с чертожни програми AutoCAD и Inventor. Германският обучителен партньор от град Дрезден, ползвайки контактите си с немски училища, университети и фирми, ще запознае учениците ни с най-новите постижения в областта на проектирането в 2D и 3D формат и ще предложи атрактивна културна програма за младежите.

В края на обучението в Германия участниците в лятната практика ще получат Професионален и Езиков сертификат, както и Eurgrass Мобилност, които осигуряват съществено предимство при избора на работа.

Красимира Чорбаджиева
Преподавател в ПГ „Иван Хаджиенов“

ПОСЛАНИК РАЗ:**ИМА ВИСОКА ЧУВСТВИТЕЛНОСТ ПО
ОТНОШЕНИЕ НА СИГУРНОСТТА НА ТУРИСТИТЕ**

Тероризмът не може да ни победи. Отношенията между двете страни се подобряват, научили сме си урока от събитията преди две години в България. Има висока чувствителност по отношение на сигурността на туристите, доволни сме от нивото на сигурност на израелските туристи тук.

Това заяви в Казанлък две години след атентата на летище Сарафово срещу израелски туристи посланикът на Израел у нас Н. Пр. Шаул Камиса Раз. В града дипломатът проведе среща и с кмета Галина Стоянова. Посланик Раз не изключи възможността теоретично последните събития в Израел, свързани с напрежението около отвлечането и убийството на тримата младежи, да имат влияние върху действителността и „някои ислямистки фундаменталистски фактори да опитат да получат духовна или финансова подкрепа, за да нападнат групи израелски туристи или еврейски цели в България. Винаги има фанатизици“, каза първият дипломат на Израел у нас, като подчерта, че „като цяло израелските туристи се чувстват сигурни в България“.

Н. Пр. Камиса Раз високо оцени видяното в оръжейния завод „Арсенал“, като заяви, че е възхитен от работата във фирмата и производителствата в гражданския сектор. Той оцени производството в „Арсенал“ като „изключително важно за града“. „Имате много добри индустриални производства в града и, като бивш кмет в Израел, знам ролята на тези производства. Те са източник на доходи, те могат да задържат младите хора тук“, каза още Раз.

Културният туризъм и атракциите са нещо, което може да привлече туристите във вашия град, заяви той по време на срещата си с кмета на Казанлък Галина Стоянова. Посланикът и кметът вече са водили разговори за включването на Казанлък в туристически маршрут за израелски туристи по оста Велико Търново – Казанлък - Пловдив, Банско и Самоков.

По думите на посланик Раз, едва 20% от израелските туристи се интересуват от вътрешен туризъм. По-голямата част посещават Черноморие, другата - ски центрове.

При следващото си посещение в Казанлък с кмета на града ще бъде обсъдена и темата за евентуална реконструкция на еврейските гробища в града.

Първият дипломат на Израел у нас не скри приятните си впечатления от общата визия на града, за която принос има и кметът Галина Стоянова.

„Тя има дейна визия за бъдещето. Това отличава добрия от посредствения кмет. Добрият кмет гради живота в настоящето с мисъл за бъдещето“, коментира израелският посланик.

Деляна Василева

**НОВИ КАТЕРУШКИ
РАДВАТ МАЛЧУГАНИТЕ
ОТ „БУРАТИНО“**

Нови катерушки радват малчуганите от арсеналската ЦДГ „Буратино“ от няколко дни насам. Модерните и абсолютно безопасни съоръжения бяха доставени и монтирани в двора на детското заведение със съдействието на ръководството, работници и служители на „Арсенал“ АД, съобща за „Трибуна Арсенал“ директорът на „Буратино“ Стефка Ганчева. След ремонта през пролетта на физкультурния салон за децата, които вече играят гимнастика и спортват в освежена среда, станала факт с труда на арсеналските работници, сега фирменото ръководство помага и за оборудването на двора на детската градина с модерни и сигурни за здравето на децата съоръжения. Работници

от „Арсенал“ вече са демонтирали старите и опасни уреди от двора на градината и са поставили новите пързалки и катерушки, изработени от дърво и пластмаса. Детската площадка за игра е получила надлежно разрешение от Община Казанлък, каквото се изисква от нормативната уредба, информира още директорът Стефка Ганчева.

Съоръженията имат специален сертификат, обясни още тя. Ганчева признава, че без подкрепата на арсеналското ръководство детската градина на територията на фирмата не би могла да се справя така добре с постоянното преоборудване и поддръжката на цялата материална част. Подкрепата на „Арсенал“ на практика подпомага бюджета на детската градина и прави възможна реализацията на редица дейности, които постоянно подобряват условията на обучение, възпитание и пребиваване в целодневното детско заведение, споделя директорът на „Буратино“. „Не можем да дишаме без „Арсенал!“ – усмихва се Ганчева след откриването на новата детска площадка на 11-и юли. Във времето напред в двора ще бъдат добавяни и още нови съоръжения.

Лятото в арсеналската детска градина тече нормално, ежедневно тук идват до 70 деца в сформирани групи през ваканцията сборни групи. През август „Буратино“ ще продължава да приема децата на родители, които няма да си почиват в отпуск. Градината ще работи един месец с намалял капацитет, но няма да затваря врати, информира още Ганчева. Лятната програма на децата осигурява въздушни и слънчеви бани и закалителни процедури, разнообразни игри и занимания на открито.

За да има още по-големи гаранции за здравето на децата тук, наскоро са поставени и нови филтри на крановете на питейната вода. Дейностите по монтирането отново са дело на арсеналци. Така, с тяхна помощ, децата от градината пият по-чиста вода, според новите изисквания на здравните органи.

„Арсеналското ръководство абсолютно винаги е откликвало на нашата нужда от подкрепа. Никога не ни е отказано каквото и да било, в полза на децата“, обяснява директорът на „Буратино“, която наесен ще посрещне още 30 нови тригодишни малчугани, чиито родители работят в казанлъшката оръжейница.

Диана Нейчева

arsenal®**ОБЯВА**

„Арсенал“ АД - гр. Казанлък търси да назначи на работа инженери и техници, които да работят като конструктори на нестандартно оборудване, шампи, щанци и машини - срещу много добро заплащане по договорка.

За справки на тел.: 0889 632 071

ДОЦЕНТ ПО ИСТОРИЯ КЪТА ТАЙНИ ОТ „АРСЕНАЛ“

Всъщност, Пенчо Пенчев е един от днешните именити казанлъчани, но както става днес, за тях не се знае много. Статии на д-р Пенчев са публикувани в реферирани списания в чужбина, като САЩ и Франция. Трудовете му „Електрификацията в стопанската политика на българската държава 1879-1944“, „Дунав мост – 100 години дипломация и политика“ и „Как се наливаха основите. Към ранната история на корупцията в България“ са вече, не само широко известни на научните среди, но и на заинтересования непрофесионален читател, изкушен от безпристрастно поднесените исторически факти от новата българска стопанска история. Но пътеката в големата наука за Пенчев тръгва от Казанлък, не само защото през 1971-ва е роден тук. Докторският му труд е изцяло посветен на родния край. „Казанлъшкият край през Възраждането“ е резултат от дългогодишните негови изследвания на хиляди страници преровени първоизвори още от времето на училищването в казанлъшката гимназия „Кирил и Методий“. В гимназията, заедно с преподаването и подготовката на доктората, Пенчев намира време и за десетките кандидат-студенти, които откриват пътя си към правото, историята и успешната кариера, през курсовете и обучението, което той им дава с печата „Гарантирано влизане в Софийски университет“. Именно като познавач на местната история, запитан за факти от миналото, подсказващи съвременното развитие на Казанлък, д-р Пенчев казва: „Миналото не предопределя бъдещето. Въпреки това, във възрожденската история на Казанлъшко могат да се открият елементи от стопанския и културния живот на града, които и сега са важни. Например, производството на розово масло, което започва през Възраждането, преминава през много перипетии и до днес е определящо за поминъка на региона. За съжаление, предприемаческият дух на големите розотърговци сякаш липсва в съвременното. Мисля, че предприемаческият дух на казанлъчани, а и като цяло, се унищожава с любезното съдействие на всеобщите държавни регулации, в това число и на Европейския съюз“. Като учен, доц. Пенчев коментира без излишни пристрастия и въпросите, свързани с ранната история на корупцията у нас, станали предмет на третата му книга, „Корените на корупцията в България се крият още в създаването на новата българска държава, след Освобождението“, твърди изследователят. Попитан за урока, който сме пропуснали да научим, за да ограничим широкомасштабните корупционни практики у нас, историкът е категоричен: „Урокът, който сме пропуснали да научим, е,

че колкото повече държава има в различните сфери на общественния живот, толкова по-високо е нивото на корупция. Според мен, всяка власт навсякъде е продажна, а ако не е продажна, е диктаторска. В този смисъл, колкото

лизят на историка, проучил основите на корупционните практики у нас. Това благоденствие е взето на заем от следващите поколения. Това благоденствие ние плащаме сега и ще продължава да го плащаме“, е оценката на до-

сбитията в Украйна и други страни“, убеден е историческият анализатор. С обективността на изследователя, за когото светът никога не е нито само черен, нито само бял, доц. Пенчев отчита и ползите, и съмненията, които

ното правителство е корумпирано и популистско“, анализира доц. Пенчев историческата ситуация по времето на ген. Вълков, за когото признава, че не му е любим исторически персонаж, но заслугите му на герой във войните и твърдото отстояване на интересите на страната, според собствените разбирания, не може да му се отрече.

Въпреки, че научните интереси на д-р Пенчев в последно време все повече прехвърлят към теорията на икономиката, той продължава да бъде отзивчив към историческите теми, свързани с родния град и Казанлъшкия край. В поредицата от научни форуми у нас, в Европа и Русия, той ще намери време тази есен и за историческата конференция, организирана в Енина за Деня на будителите по повод 200-годишнината от основаването на училището. Д-р Пенчев поддържа връзки с ЛХМ „Чудомир“ и Исторически музей „Искра“, неговата първа книга „Казанлъшкият край през Възраждането“, издадена от Фондация „Чудомир“ преди три години, бе подарена от Общинския съвет на отличниците от випуска на всички казанлъшки абитуриенти. В Казанлък доц. Пенчев се връща заради родния дом и близките приятели. Винаги представя тук своите книги. Спругата – Велина, учител с всички професионални педагогически квалификации, казанлъчани знаят от времето, когато беше част от редакционния екип на вестник „Седмица“. Семейството, по силата на здравия консервативен български дух, обича да се връща към корените. През лятото и във всеки възможен ден за почивка бащината къща на Велина в габровската Буря дава спокойствието, нужно и за изследователската работа, и за бягството, от което всеки динамичен човек днес има нужда.

Летните отпуски са време за нови впечатления от дестинации в чужбина. Когато има време, Пенчо Пенчев яхва велосипеда. Често – с цялото семейство. Щерката Деница, родена в Казанлък, е черка на баща си. 17-годишна, тя вече е на „ти“ с английския и испанския, последното ѝ увлечение е френският, защото е решила да избере френски университет. Избира се, увлечена е от обществените науки... Порасналата победителка в „Кой е по-по-най“ продължава да печели награди от всевъзможни ученически конкурси. Наскоро взе първата награда за разказ от националния литературен конкурс „Петя Дубарова“. В семейството се шегуват, че е генетично прихванала графоманството, от което страдат десетки казанлъчани, обсаждащи местните редакции години наред. Но, всъщност, вкъщи знаят, че страстта към тайните на книгата ще я отведе много по-далеч. Има на кого да прилича.

Диана Рамналиева

Словесната щампа „Арсенал“ е свързана с всеки казанлъчанин – отдавна банална за ухото на хората от Града на розите, всъщност, е една постоянно намираща потвърждение в лично битие на хиляди нашенци истина. Тази истина изкача изненадващо дори в личните биографични справки на доказани вече в академичните среди авторитети, нямащи нищо общо с оръжейното производство. Затова малката изненада в личната история на доц. д-р Пенчо Пенчев, професионален познавач на големите исторически процеси, всъщност, е изненада само на пръв поглед.

Д-р Пенчев, който чете лекции по Стопанска история, История на икономическите теории и Сравнителна политическа икономия в УНСС и е заместник-декан по Международно сътрудничество на Общикоинформационния факултет, с усмивка разкрива за „Трибуна Арсенал“ факта, че има трети разряд „Стругар“, заслужен надлежно пред комисия на арсеналското СПТУ... Последната година от средното си образование в казанлъшкото училище „Тодор Юлиев“ – днес СОУ „Екзарх Антим Първи“, златният медалист от английската паралелка прекарва в УПК на СПТУ „Фридрих Енгелс“.

Може би, защото баща му е арсеналец, може би, защото на бъдещия зам.-декан от ОИФ му изглеждало, че това УПК ще му е лесно и ще има време за подготовка при кандидатването във ВУЗ, може би, защото за това го проагитира Крум Христов-младши, все едно. Фактът си е факт. Докторът по история Пенчев казва, че, ако му припомнят малко и сега ще може да работи на струг. Арсеналските му УПК-спомени очертават добротата и великодушното на онези негови обучители в машиностроенето, които нямали нищо против „да си затварят очите“, когато по време на практика абитуриентът вместо струга, избирал бумагите по история. Тия спомени за доц. Пенчев идват през талазите от дим, бълван от вечната цигара на един работник, който никога не спирал да пуши. Без това да пречи на бързите движения на ръцете му между супорта и ножа.

Като учен, доц. Пенчо Пенчев има академични задачи в областта на икономическите теории, като зам.-декан организира академични форуми. Участва в международни конференции. Намира време и за родния Казанлък.

по-малка е държавната намеса в стопанския, културния, образователния и т. н. живот, толкова по-ниско ще е нивото на корупция. Преди 1944 г. най-големите държавни предприятия са „Мини Перник“ и БДЖ. И двете са обряза на корупция. Не трябва да забравяме, че корупцията е изгодна и много хора изобщо не искат да се борят с нея – като се започне от най-ниското и се стигне до най-високото ниво.“

Обратно на популярното мнение, д-р Пенчев открива най-мощна корупционна практика и в социалистическия режим от 1944 до 1989-та. „Властта целенасочено корумпира целия народ – управляващата партия подкупва народа с привидно благоденствие срещу загуба на свобода, лично достойнство, собственост“, е ана-

логично на корупционните практики в близкото минало д-р Пенчев вижда в реалната възможност и практика, според мястото си в социалната йерархия, да си взима колкото може за себе си от т. нар. „общонародно богатство“. Социалистическото минало на днешното ни стопанство, обаче, определено има принос за сегашния научен интерес на академичната общност в Европа към икономическите процеси в България. Д-р Пенчев намира една от причините за този интерес в продължителната, десетилетна липса в чужбина на достатъчно информация за онова, което се случва в България. „В интерес на истината, според мен, погледната отвън, България изобщо не е чак толкова зле, на фона на кризата в Гърция,

носи личността на създателя на „Арсенал“ ген. Иван Вълков. „За съжаление, съмненията за участие в корупционни сделки при военни доставки не подминават и самия ген. Вълков“, казва доц. Пенчев. С научната бележка, че българската военна промишленост има своите начала отвъд Казанлък – в руската военноремонтна работилница, останала у нас след Освободителната война и дала началото на първата ни военна фабрика, д-р Пенчев отбелязва, че в историята, като „кръвюлок“ и „вдъхновител на Белия терор в България“, е известен не самият ген. Вълков, а проф. Александър Цанков, в чието правителство ген. Вълков е бил военен министър. „Свалянето на едно законопривидство чрез преврат със сигурност не може да се оцени положително, но пък – свале-

КОБИЛКИНА: ЛЮБОВТА Е

Това твърди една от най-одумваните жени в държавата - **Наталия Кобилкина**

Наталия, какъв е пътят на щастливата жена? Трънлив, лесен, дълъг, какъвто тя сама си го направи...?

- По принцип, пътят на щастливата жена е много лесен. Въпросът е да знаеш какво точно трябва да промениш. Когато погледнем назад в живота си, се оказва, че истинските неща, с които е трябвало да се справим, са били много лесни. Когато знаеш решението, винаги е лесно. Пътят на щастливата жена преминава първо през любовта към майката и бащата, да ги обичаш и почиташ. Дори те да не ти дават това, което искаш, дори те да не те обичат толкова, дори, ако те не искат да общуват с теб и дори, ако те не са били идеалните майка и баща. Необичайки ги, непочитайки ги и нямайки към тях истинска любов и вяра, няма как една жена да бъде щастлива. Защото ние първо се учим да обичаме нашите

Фрагменти от Наталия:

- * Ние, жените, сме привлекателни за другия пол и заради умението си да показваме, че сме слаби.
- * Всеки от нас притежава свой вътрешен мъж и своя вътрешна жена. Мъжката сила се изразява в упражняването на власт, а женската – в мекотата и гъвкавостта.
- * Докато не повярваме в любовта, тя няма да ни се случи. Феите не съществуват отвъд желанието ни да ги видим.
- * Когато избираме първо себе си като личност, тогава и животът ни избира. Нашата чисто женска задача е да се показваме, да създаваме и да насърчаваме красотата и да бъдем щастливи.
- * Всяка голяма промяна започва на равнището на твоите ценности.
- * Най-много енергия се съдържа в травмите, които сме придобили в детството. Излекуваме ли ги, те се превръщат в източник на неподозирана сила.
- * Проманата в живота ни настъпва тогава, когато стане по-трудно да страдаме, отколкото да се променим.
- * Детето има нужда да вижда пред себе си любящи един към друг родители.
- * На жената са й достатъчни три секунди, за да реши дали иска да бъде с един мъж.

родители, после се учим да обичаме себе си, което е още по-трудно. И едва след това се учим да обичаме мъжа. Така, правейки тези крачки, обичайки родителите си, се учим да обичаш себе си и след това мъжете. Така една жена е щастлива.

Тук една среднестатистическа българка би казала: как се обича мъж без пари и самочувствие?

- Това няма никакво значение. Ти можеш да се омъжиш за мъж без пари, но развийки го, парите при него ще дойдат. Парите идват там, където има любов. Ако жена-

та обича мъжа, умее да му се възхищава и да му се радва, любовта ще дойде, а после и парите. А без любов, дори да има пари в началото, след това ще загуби всичко.

Има ли обаче фундаментални неща, които биха ни направили щастливи като

хора? Ти си семеен терапевт, срещаш, предполагаеш, и много хора, които се обичат, но не са щастливи заедно.

- Да, така е, но това идва от факта, че много хора уж се обичат, но всъщност това не е така. Причината е в правенето на много жертви във връзките. Много семейства са така: озлобяват се на база жертвите. Тук тъжният момент в любовта е не да се превръщаш в жертва, а да умееш да отстояваш себе си, да намериш тънките граници между личното отстояване и любовта. Трябва да се научим ясно да заявяваме това, което искаме, не завоалирано като жени, защото мъжете не разбират този завоалиран език. По-добре кажи: „За мен това е важно“. Честно, искрено сподели какво искаш, вместо куп празни думи или номера.

Продължава на стр. 7

Иди и виж

* **14 юли - 03 август 2014** – Художествена галерия - Казанлък

Изложба „Майстори на акварела“. Колекцията включва избрани творби от фондовете на художествените галерии в Стара Загора и Казанлък.

Вход свободен

* **19-ти юли, 10.30 часа** вр. Бузлуджа – Хаджидимитрови чествания - 146 години от подвига на войводата и неговата чета

* **19 - 20-ти юли** - отбелязване на 100 години от пускането в експлоатация на ВЕЦ „Енина“ и електрификацията на Казанлък

* **19-ти юли, 18 часа** музей „Искра“ – официално честване на юбилея

* **20-ти юли, 10 часа** пред ВЕЦ „Енина“ - водосвет и възможност за посещение на първата ВЕЦ в България

* **21-ви юли, 18,00 часа** - Информационен център ул. „Искра“ 4

Изложба на школата по рисуване „Ренина“ при НЧ „Възродена Искра“

* **22-ри юли - 24-август** – Информационен център ул. „Искра“ 4

Изложба „Цветове на Долината“ - творби на казанлъшки художници

* **23-ти август 12.00 часа** - вр. Шипка - 137 години Шипченска епопея

* **29 - 31-ви август** – Празници в Долината на тракийските царе

* **До края на август** - в ИМ „Искра“ – изложба „Историческият път на оръжието“

* **До 31-ви август** - Общинска библиотека „Искра“ - „Лято в библиотеката“ - различни прояви за деца.

Хроника

Договорът за изработване на разширен идеен проект за тунела под Шипка вече е факт. Тунелът ще е с дължина 3 км 220 метра. Проектът се съфинансира от Кохезионния фонд на Европейския съюз и националния бюджет чрез ОП „Транспорт“ 2007-2013 г. Стойността му е 104 232.40 лв. без ДДС, а срокът за изпълнение – 120 календарни дни, след подписването. Идеиният проект е възложен на консорциум „Мости“, в който участват „Мости България“ ООД и „Мости Катовице“.

35% са по-малко кандидат-студентите от Казанлък тази година в сравнение с подалите документи за ВУЗ през миналата, съобщи за „Трибуна Арсенал“ Елена Соломерова, отговорник в Центъра за кандидат-студентска подготовка в Казанлък. От 592-та зрелостници, подали документи в кандидат-студентския център, най-много са желаещите да учат в Тракийския университет в Стара Загора и в Пловдивския университет. Масовите предпочитания на кандидатите са за педагогически специалности, като почти отсъстват кандидат-филозофите.

Малко са кандидатите основно за Техническия университет в София и неговия филиал в Пловдив.

Иван Колев

Триметрова скулптура на опълченец ще издигнат в Мъглиж. Тя ще символизира паметта на 9-мата опълченци от общината и ще се впише в досегашния паметник на загиналите, издигнат преди 12 години в центъра на града. Хората от общината решиха това да е предложение на скулптора от Казанлък Иван Колев и арх. Виолета Бакунина /дъщеря на арсеналеца - ветеран инж. Георги Марков/, която е автор на цялостния проект по вписването на скулптурата в околното пространство. Опълченецът и цялостното оформление на площадното пространство ще се финансира със средства от община Мъглиж.

„Трибуна Арсенал“

Шанс за награди

За втора поредна година кабелен оператор „Би Би Си Кейбъл“ организира традиционното си юлско забавление - Общоградски турнир по табла и за първи път по бридж белот.

Табла турнирът ще включва игрите табла, голбара и тапа. Бридж турнирът ще се играе 2 от 3 игри.

Състезанието ще се проведе на 27-ми юли, неделя, от 9.00 часа пред кафе бар „Хوليوуд“ в центъра на Казанлък.

Наградният фонд за победителите в двата турнира се осигурява от „Би Би Си Кейбъл“.

Желаещите да участват могат да се запишат в Клиентския център в Казанлък, на бул. „23 Пехотен Шипченски полк“ №11, гише „Информация“, както и в касите в Крън и Енина.

Желание за участие може да се заяви и на

GSM: 0892 230 181,

както и на **e-mail: didab@abv.bg**

Краен срок за записване – до 18 часа на 23 юли. Участието в турнирите по табла и бридж белот е безплатно.

Подаръци са осигурени и за всички участници.

„Трибуна Арсенал“

ЩАСТИЕ И СВЕТЛИНА

А, ако другият не иска да чуе какво е важно за теб? Мъжете не обичат да слушат бърбиви жени и не харесват дългите „умни“ разговори.

- Затова, вместо да обясняваш надълго и нашироко, завоалирано какво искаш, просто кажи директно: „Моля те, вземи детето от детската градина“. Вместо: „Виж, на Мария ѝ помагат, а ти не ми помагаш“. Това е излишно. Много често такъв тип жени нямат лична сила или поне не са я развили. Не я усещат. Такива не са нужни на мъжете и мъжете не ги почитат. Няма как да бъдеш чута без такава лична сила, ако ти имаш зависимости: било от цигари, от алкохол, от комплекси, от куп други неща. В нашите семинари ние много работим с личните зависимости като пречка за личната сила. Всяка такава зависимост понижава енергията ни, зависимостите са вид „дулка“, през която енергията ни изтича. Ако ти винаги се пренебрегваш, имаш различни зависимости, позволяваш през такива „дупки“ да изтича енергията ти, разбира се, че никога няма да бъдеш чута.

Къде е тънката граница между себеуважението, себелюбовта и егоизма за жената?

- Егоизъм е, когато искаш да нараниш другия и не ти пука. Ако ти истински обичаш себе си, ти умееш да обичаш и другия: спазваш някакви граници, съобразяваш се с него, деликатен си, когато това е нужно. Ако ти не обичаш себе си, няма как да обичаш и другия, тогава не ти пука.

Доскоро битуваше мнението, че българката е свелива жена, че живееш в консервативно общество. Преодоля ли вече този срам и тези комплекси българката по отношение на любовта и обичането?

- Аз не бих нарекла това свеня или срам, а по-скоро незнание. Ако майката не предава тези знания на дъщерята си, тя няма как да се научи. Майката е тази, която трябва да научи дъщерята на най-важните женски неща. От бащата момичето взема модел как обичат и как да се обичат мъжете.

Какви са майките, които могат да възпитат щастливи жени?

- Това са жените, които са щастливи като съпруги: „носени“ от мъжете си, образно казано, на ръце, обичани, уважавани, почитани от него, щастливи.

Тоест, едно момиче трябва да вижда такъв модел на отношения мъж-жена, за да израсне щастлива жена, да може да обича истински?

- Много е полезно това. Защото, ако ти виждаш такъв щастлив модел, ти започваш да го търсиш и това е добре за теб. Ти си щастлива. Докато при нещастни родители,

които се карат, които живеят заедно само заради децата, въпреки че са недоволни един от друг, нараняват се един друг, то детето изначално си записва модела, че бракът е страдание, голяма мъка. То подсъзнателно, като порасне, търси и намира партньори,

Любов е тогава, когато ти си цял в своето предназначение. Правиш това, което обичаш да правиш, с другия се чувстваш по същия начин, свободни сте, хубавото ти е с човека до теб, имате си доверие, няма ревност. Любавта е, когато всеки може

ства обичана? Уж даваме всичко от себе си...

- Аз не обичам това делене на българка и други: работя с жени от различни националности и виждам, че навсякъде проблемите на хората са едни и същи. В случая за българката по-скоро важи

ния мъж?

- Не, потиснатостта идва от друго: от това, че жените изискват, а не искат. Че жената изисква от мъжа вече своето щастие, а не го моли за него. Това, че сега жената има пълна свобода, не означава, че трябва да бъде кучка. А че трябва да е мила, нежна с него.

А комплекс ли е това, че съвременният мъж възприема една такава жена по-скоро като кучка, а не като освободена, независима жена?

- Проблемът е, че жената се показва такава. Никой не те кара да се чувстваш като кучка във връзката си. Ти може да си много уверена, кралица, сигурна в работата си, но във връзката си трябва да си мека и нежна.

Това се учи или се „носи“?

- Това 10% се „носи“ и в 90% жените трябва да го научат.

Мъжете твърдят, че проблемът на днешната жена е, че не е женствена. Кои са белазите на женствеността?

- Въпросът не е каква е тя, а как го кара да се чувства. Женствената жена кара мъжа да се чувства мъж, да иска се грижи за нея, да вярва в себе си, да си поставя предизвикателства в живота. Това за мъжа е по-важно, отколкото да бъде гримирана, женствена.

Какво трябва да знае съвременната жена, за да се чувства добре в кожата си?

- Да мечтае смело, да бъде себе си, да бъде мила с мъжете, да вярва в себе си, да отстоява себе си, да отстоява своите граници, да бъде жена, да се наслаждава на живота.

Изглежда лесно.

- И то е лесно.

Каж ми тогава 3-те отличителни белега на истинския мъж? Как да ги разпознаваме.

- Няма рецепта, няма и белези. За всяка жена това е различно. Важно е мъжът да те кара да се чувстваш щастлива, красива, да се смееш. Мъж, който да изкара от теб най-доброто, което имаш. Това е по-важно. Не е важно кой е истински, кой не. Всички сме истински.

А какво съветваш хората, които още не са срещнали любовта си или бягат неистово от нея?

- Не трябва да имат страх от близостта. Да знаят, да вярват, че няма ограничения и във всяка възраст можеш да срещнеш любовта. Тези хора трябва да си повтарят: „Аз заслужавам любовта, заслужавам чудеса“. Всичко е възможно, ако го позволиш и повярваш. Всичко се лекува. Освен смъртта, нищо не е фатално. Затова бъдете дръзки, дейни и експериментирайте!

Деляна Бобева

Визитка:

Тя е от онези жени, които създават особена светлина с присъствието си и не остават незабелязани. Носят специфична аура и усещане за жена, което всеки възприема по собствен начин. Твърде коментирана личност, интригуваща и мъже, и жени. Едни я определят като твърде разкрепостена съвременна образована жена, други ѝ леват нелицеприятни епитети, трети са нездравеолюбивни за живота ѝ. Има обаче и друга, за щастие многобройна, категория хора, които я следват. И с успех подобряват и се радват на живота си, учейки се да бъдат щастливи, като опознават себе си, превръщайки травмите и дефицитите си в позитиви.

Наталия Кобилкина.

Рускинята от Ростов на Дон, която от 8 години е превърнала в своя нова родина България. Дете на потомствени лекари, с нелеко детство. Зодия Стрелец. Израснала е с френската класика. Силно повлияна от книгите на Оноре дьо Балзак и Андре Моруа, както и от Пауло Коелю. Вегетарианка, омъжена за суроводец. Не обича светския шум и суета и противно на представата за нея, харесва спонтанните, истински нежни и не страхувачи се да показват чувствата си хора. Живее изключително просто и намира спокойствие и комфорт в планината.

Наталия Кобилкина е психолог в областта на сексологията и семеен терапевт. Тя изнася лекции по сексология, дава индивидуални консултации, провежда тренинги за лично развитие в България, Великобритания и други страни по света.

Миналия месец от печат излезе и последната ѝ книга „Пътят на щастливата жена“.

С Наталия се срещаме в Стара Загора на един от поредните ѝ семинари със специален дрескод: „Пътят на щастливата жена“.

които го мъчат. Привличаш просто такива партньори. Тогава за теб истинската любов

да бъде себе си, без да се смаяла, без да се преструва. Тогава си много свободен

следното: че допреди няколко години нямаше знанието, информацията за това как да обичаме, не се говореше по тези въпроси, темата беше табу. Целта беше друга - да се оцелее. Хората живееха по-трудно. Обществото беше различно, жените нямаша такава възможност за образование, нямаше толкова много контрацептиви, които пък дават съответната свобода. Това положение в голяма степен. Сега е различно. Сега жените не искат просто мъж, за да оцеляват до него, не го търсят заради това, а искат да са щастливи. С него. Това е кардинална разлика между нашите баби, майки и сегашните жени. Затова и старите модели не работят. Сега жената може да оцелява и да живее прекрасно и сама. И сега жената иска истински да е с мъж само, ако той я прави щастлива. И това променя всичко.

Изводи от Наталия:

Вярвам, че всеки човек е роден да бъде щастлив. Няма Единствена и правилна формула за щастие. Въпросът е да си позволиш да бъдеш себе си извън своите защитни маски.

Хората могат да променят живота си, стига да го искат и да повярват в това. Променяйки своята енергия, своето мислене, ти сменяш работата на ендокринната система, която влияе на хормоните, а те на цялата физиологична система и човек оздравява.

Смя да твърдя, че Библията не е измислица.

Има три основни камъни на щастие: любовта към родителите и към родината. Вторият е да обичаш себе си. Третият - да бъдем честни и искрени, без манипулация.

е, когато страдаш. Ако страдаш, значи много ми е познато, тоест това е моделът, който си виждал от твоите родители. И, припознавайки го, то ние започваме да страдаме още повече.

във връзката си. Свободата е, когато можеш да правиш това, което искаш, да бъдеш себе си на 100% , без да се опитваш да бъдеш нещо друго, което не си ти. Истинската любов дава тази свобода.

Какво е любовта тогава?

- Тя е щастие и светлина.

Защо тогава българката

някак не умеє да се чув-

Това ли прави потиснат и

комплексиран съвремен-

ВЛАДИМИР ФИЛАТОВ - ОЧИТЕ НА МИЛИОНИ

„Всички трябва да могат да виждат слънцето!“

В Одеса на бул. „Пролетарски“ все издига красива и светла сграда, останала завинаги в паметта на всеки, който се е лекувал там. Това е Институтът по очни болести, носещ името на акад. Владимир Филатов.

На 25 септември 1903 г. в Одеса към Новорусийския университет с лекцията на проф. Головин „За слепотата в Русия“ е открита нова катедра - по офталмология - една от малкото самостоятелни катедри в света и една от първите в Русия.

15 години по-късно, през 1928 г., Парижката конференция на офталмолозите ще отчете, че в света с двете очи не виждат около 6 милиона души, а около 15 милиона са с тежки увреждания на очите. Няколко милиона от тях можело да прогледнат, ако им бъде присадена роговица. Но това можел да направи един единствен човек - забележителният руски хирург-офталмолог Владимир Петрович Филатов.

Лекар по наследство. Когато Владимир е на 7 години, семейството се премества в Симбирск. Там бъдещият хирург завършва Класическата мъжка гимназия, изучавайки латински, гръцки, история, литература и естествени науки. Още в тези години той разсъждавал така: ако наистина искаш да станеш образован човек, учи се сам. Владимир така и постъпил. Въпреки, че ученето му отнемало много време, той помагал в огромната семейна градина. Започва да следва в Медицинския факултет на Московския университет. През ваканциите в Симбирската земска болница помагал на баща си - Пьотр Филатов - високообразован човек, лекар и хирург, известен с предаността си към пациентите. Чичото на Владимир - Нил Филатов, е бележит учен, известен на лекарската общност по целия свят, преподавател в университета в Москва, основоположник на руската педиатрия. Четирина от шестимата братя Филатови също се посветили на медицината.

Изборът - офталмология. За своя лекарска специалност младият Филатов избира офталмологията. Страданията на болните, загубили зрението си, изпълвали сърцето му с болка и жалост. Най-честата причина за слепотата било помътняването на роговата обвивка, тоест появата на перде. В най-добрия случай се увреждало единото око. А ако бялото, постепенно съствяващо се петно засегне и двете очи? Световната офталмология насочила усилията си към борбата със слепотата, лекувайки катаракта, а студентът Филатов се интересувал от това - как може да се възстанови зрението, като се присади роговица? След завършването на медицинския факултет в Москва през 1897 г. той е оставен като ординатор в очната клиника и с мъжка наблюдавал как хората си тървят без никаква надежда. И се питал - защо не присаждат роговица? А не присаждали, защото присадената роговица също помътнявала. Няколко успешен случай в световната практика.

Много скоро Филатов започнал работа в Московската очна болница, където имало много клиничен материал и в продължение на три години изучавал различни заболявания, усъвършенствал оперативната си техника.

В Одеса. През 1903 г. той е поканен от своя учител проф. Головин в Одеса, където става негов асистент. Работата над дисертацията и военната служба за дълго откъснали мислите му от присаждането на роговица. Дисертацията му „Клетъчните ядра

в офталмологията“ представлява обширно и задълбочено изследване, чрез което Филатов установил си изяснявал причината за помътняването на присадената донорска роговица: в човешкия организъм било невъзможно да съществуват чужди тъкани и клетки, тъй като се разлагали.

пите хора, начало на нова ера в офталмологията. Преди войната Филатов и учениците му оперирали повече от 1000 очи - повече, отколкото във всички други държави за 120 години.

Научният му принос. Трудовете на Филатов са посветени на офталмологията, на пластична-

дът до оздравяване.

Научни трудове. Акад. Филатов има над 430 публикации, сред които са: „Оптическо присаждане на роговица и тъканна терапия“, „Тъканната терапия“, „Моят път в науката“, „Операция на роговата обвивка и склерата“, „Избрани трудове“ в 4 тома. Успоредно с широката си педагогическа дейност, Филатов основава офталмологично училище, което завършили много талантливи негови ученици. Големият хирург-офталмолог бил основател и редактор на „Офталмологичен журнал“ и председател на научно дружество на офталмолозите в Украйна.

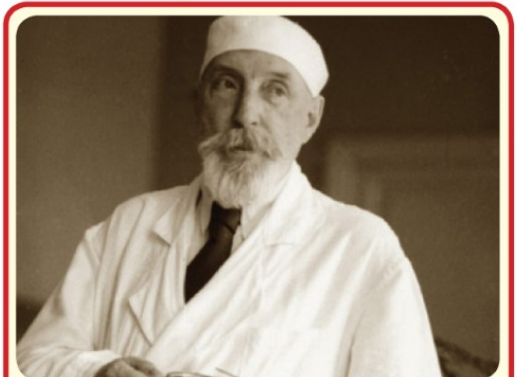
Малко известно. В свободното си време академикът рисувал пейзажи, използвайки извърлени картонени кутии. На картините си се подписвал Ватолиф /Филатов, четено обратно/. Но към своето „художество“ се отнасял твърде скромно, въпреки че казал: „Ако някога там, горе, трябва да попълня графа „професия“, ще напиша „художник“. Академикът съчинявал стихове, пишел и разкази.

Разказват, че при едно от посещенията на Сталин при Филатов, който успешно лекувал очите на вождя, офталмологът поискал като награда да му бъде дадено негово парче земя, на която да построи свой институт по очни болести. И го поучил. Чрез Сталин д-р Филатов успял да спаси от репресии за науката много ярки личности. Съвременниците на Филатов разказвали и за благотворната обстановка зад стените на неговия институт, където нямало място за равнодушие. Академикът смятал, че пессимизъм до леглото на болния е безполезен и казал: „Докакто болният все още не е ослепял напълно, ние сме длъжни да впрегнем всичките си усилия, за да съхраним или да върнем поне частта от неговото зрение“. Са-

отношения и лични симпатии, но малко били тези, с които споделял и най-съкровеният си неща. Имал три брака. Първият се разпаднал бързо. Втората му съпруга не можела да се примири с това, че той е излял отдален на науката. Тя седяла сама със сина си Сergyа във вкъщи. Понякога компания и правели гости, които пеели и танцували. В една такава вечер тя се запознала с един млад човек и заминала с него в Крим. Без никога да я види повече, до края на живота си Филатов й изпращал пари. За възпитанието на сина си той осигурил домашни икономки. В законен брак с третата си съпруга - Варвара Скородинская, Филатов встъпва по нейно настояване, когато е на 80 години, малко преди края на живота си. Тя била негова лична секретарка, водила преписките му, помагала му в бита.

Д-р Филатов бил вярващ човек. Той помагал материално на църквата. Всяка неделя академикът ходел на църква, преди всяка операция искал благословение от епископа, а след операцията поръчвал благодарствен молебен. От Руската православна църква Владимир Петрович получил два ордена. Освен лекари, писатели, артисти и художници, негови чести гости били и висши духовници - нещо, което не било безопасно в онези времена. И той, като мнозина други светла, имал „лична охрана“, която била „всевиждащо око“. Един от редките случаи, когато видела офталмолога разярен, бил, когато синът му Сергей решил да се ожени за Зоя - момиче от религиозно семейство. На събрание Зоя била изключена от комсомола. Това обаче Филатов не пропуснал.

Востане и в памет на акад. Филатов. На 27 февруари 1955 г. акад. Владимир Филатов пишно посрещнал своята 80-годишнина. Смъртта го застига на следваща

Той възвръщал зрението на безнадежно болните. При него се стичали хора от цялата страна. Сталин изпращал за него самолета си в Одеса - своите очи и очите на близките си той поверявал единствено на доктор Филатов. Великият руски хирург-офталмолог академик Владимир Филатов е роден през 1875 г. в с. Михайловка, Пензенска губерния. Изобретател е на метода за присаждане на роговица. Основател е на Института по очни болести и тъканна терапия в Одеса. Действителен член на Академията на науките на Украйна и на Академията на медицинските науки на СССР. Герой на социалистическа труд, носител на 4 ордена „Ленин“, лауреат на Сталинска премия, носител на златен медал „Мечников“. Умира през 1956 г.

Когато Филатов завършвал дисертацията си, проф. Головин му дал да прочете новата книга на Цири „Офталмологически архив“. Една от статиите била за причините, свързани с неуспешното трансплантиране на роговица. Цири бил описал и първия успешен случай на присаждане на роговица от човек на човек.

През 1908 г. Филатов блестящо защитава дисертацията си, която посвещава на своя баща - първият му научен ръководител, и започва да преподава офталмология в Новорусийския университет. Когато Головин заминава за Москва, Владимир Филатов става завеждащ на катедрата по офталмология. Става професор през 1921 г., а от 1936 г., до смъртта си, е директор на Одеския научно-изследователски център по очни болести.

Нова ера в офталмологията. Мислята му продължавала да бъде заета с това - как може да се извърши не частично, а пълно присаждане на роговица? Дотогава били известни само отделни успешни случаи на частично присаждане.

През 1912 г. Филатов успява да направи пълно присаждане. Операцията била успешна, но въпреки това роговицата потъмняла и пациентът си тръгнал неизлекуван. Владимир Петрович тежко преживял неуспех. След две години опитал отново. И пак - неуспех. Накрая, през 1924 г., той разработил метод за присаждане на роговица - на базата на стотици свои експерименти и с цената на упорит труд и много безсъпни нощи. Първото успешно присаждане на роговица от труп, със специално конструиран инструментариум, Филатов извършил на 6 май 1931 г. Тогава трансплантът не помътнял. Този ден се смята за повратен момент в борбата за възвръщане на зрението на сле-

та хирургия и на други отрасли в медицината. Принесът му за лечението на очните заболявания е неосечен. Огромна негова заслуга е методът за присаждане на роговица. Той предлага собствени методи за лечение на глаукома, трахома, травматизъм в офталмологията и др. Изобретател е на много оригинални офталмологични инструменти. Възстановителната хирургия му дължи много: Филатов разработил метод за присаждане на кожата, не само за прикриване на дефекти на носа, на устните и други органи, възникнали при травми, но и за възстановяване на липсващи или деформирани органи. Ранените по време на войната имали огромна полза от този метод.

На Владимир Петрович принадлежи и разработването на учението за биогенните стимулатори, което полага основите на тъканната терапия, успешно практикувана в хуманната и ветеринарната медицина. Биогенните стимулатори, наречени така от Филатов, са вещества, възбуждащи жизнените процеси. Още когато търсел средство против следоперационното помътняване на присадената роговица, той извършил множество наблюдения. Изследванията му показали, че присаждането под кожата на човека на различни тъкани от животински или растителен произход има терапевтично въздействие при редица очни и гинекологични заболявания, при язви на кожата и др. При консервация на тъканите при по-специални условия (ниска температура за животинските тъкани и липса на светлина за растителните/ се натрупвали особени вещества, които възбуждали жизнените процеси в транспланта. При въвеждането им в болния организъм тези биогенни стимулатори го активират към физиологична реакция и во-

Институтът по очни болести „Акад. Владимир Филатов“ в Одеса

мий той правел всичко в името на това. Дори живеел близо до института, за да може в случай, че потърбява на човек с лошо зрение, да бърза наблизко.

На дъщерята на своя близка, която започнала работа в неговия институт, той казал: „Работете, но винаги носете със себе си бележник и писалка - записвайте всичко, което говорите, тъй като в медицината това го зная само аз“.

Жените. Владимир Петрович винаги бил обкръжен от жени. С много от тях го свързвали топли

та година на работното му място. Приживе Владимир Филатов е удостоен с редица звания и ордени. През 1962 г. излиза пощенска марка с лика на Филатов. На негово име е учредена и премия, която се присъжда за най-голям принос в областта на очната хирургия и пластичната хирургия. Името му носят улици и булеварди в различни градове на Русия. В негова чест откритият през 1982 г. астероид под № 5316 е наречен Filatov.

Мария Рашкова

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“:
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: 0882 98 70 14, e-mail: diana_ramnalieva@abv.bg
Мария Рашкова: 0882 98 70 12; Първолета Пепкова: 5 74 55